

hvert som skattepligtigt vederlag for leverede varer og andre aktiver samt tjenesteydelser.

Det vil sige, at tab på fordringer, der i øvrigt er erhvervet i tilknytning til den erhvervsmæssige drift af virksomheden, fremover omfattes af tabsfradragsbegrænsningen, dog kun for så vidt angår fremtidige fordringer, jf. overgangsreglen i lovforslagets § 41, stk. 3.

Definitionen af børsnoterede obligationer og fordringer, som nævnt i § 4, stk. 3, følger definitionen af børsnoterede aktier i aktieavancebeskatningsloven.

Til § 5

Forslaget svarer til § 6 C i den nuværende kursgevinstlov.

Bestemmelsen går ud på, at der ikke gives fradrag for tab på en fordring, hvis den modsvarende renteindtægt eller kursgevinst på fordringen ikke kan medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst som følge af en dobbeltbeskatningsoverenskomst.

I forhold til kursgevinstlovens øvrige bestemmelser er der tale om en generel tabsfradragsbegrænsningsregel.

Bestemmelsen kan således medføre, at der ikke gives fradrag for tab ved indfrielse af en fordring, som er erhvervet til en kurs over pari, hvis en dobbeltbeskatningsoverenskomst medfører, at renter eller kursgevinster på fordringen ikke kan medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

Denne bestemmelse blev indsat i kursgevinstloven ved lov nr. 1121 af 21. december 1994 og har virkning for tab, der vedrører tiden efter den 30. november 1994.

Til § 6

Forslaget svarer til § 5, stk. 1 i den nuværende kursgevinstlov.

Den generelle skattepligt for selskaber betyder, at selskaber m.v. med de undtagelser, der er nævnt i §§ 7-8, skal medregne gevinst og tab på gæld i såvel danske kroner som fremmed valuta ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

Til § 7

§ 7, stk. 1, er en undtagelse på debitorsiden fra den generelle kursgevinstbeskatning, der går ud på, at selskaber m.v. ikke kan fradrage tab ved indeksering af hovedstol eller restgæld. Regler om begrænsning af fradrag for tab ved indeksering af hovedstol eller restgæld findes i § 5, stk. 3 i den nuværende kursgevinstlov.

Bestemmelsen er nærmere omtalt i Skatteministeriets cirkulære nr. 134 af 29. juli 1992, pkt. 66.

»Gæld med indeksering af hovedstol eller restgæld, § 5, stk. 3

66. Selskaber kan efter § 5, stk. 3, som udgangspunkt ikke fradrage tab ved indeksering af hovedstol eller restgæld på gæld ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Med denne regel tilsigtes en symmetri i den skattemæssige behandling af indekstillaeg. Kursgevinster på indekserede fordringer, der opfylder kravet til mindsterenten i § 7, stk. 5, er som hovedregel skattefrie for personer. Som følge heraf er der ikke fradragsret for tilsvarende tab på selskabers gæld. Begrænsningen i fradragsretten er dog udformet som et nettoprincip. For selskaber, der har både gæld og fordringer, der indekseres, gælder således, at tab ved indeksering af gæld kan fratrækkes i gevinst ved indeksering af fordringer efter samme indeks.«

Efter den gældende bestemmelse om gæld med indeksering af hovedstol eller restgæld omfatter bestemmelsen om tabsfradragsbegrænsning såvel fordringer i danske kroner som fordringer i fremmed valuta.

Begrundelsen for denne fradragsbegrænsning var oprindeligt hensynet til symmetrien i beskatningen for at undgå, at selskabet har fradragsret for tabet, når gevinsten ikke er skattepligtig hos fordringshaveren.

Da symmetrien i beskatningen efter de nuværende regler alene har betydning for danske fordringer, der opfylder mindsterentekravet, idet kursgevinster og kurstab på andre danske fordringer og fordringer i fremmed valuta altid er skatte- eller realrenteafgiftpligtige, er den oprindelige begrundelse om værn mod skattearbitragemulighederne ikke længere tilstede i samme omfang.

Det foreslås derfor, at tabsfradragsbegrænsningen for gæld med indeksering af hovedstol eller restgæld begrænses til gæld i danske kroner og kun, hvis den pålydende rente på fordringen, der modsvarer gælden, er lig med eller højere end mindsterenten – på 2½ pct., hvis fordringen er udstedt af et af de i lovforslagets § 38, stk. 3, 1. og 5. pkt., nævnte institutter og ellers den mindsterente, der fastsættes efter lovforslagets § 38, stk. 1. Tabsfradragsbegrænsningen gælder således i forhold til alle indekserede lån i danske kroner, hvor mindsterentekravet er opfyldt og ikke kun i forhold til indekserede lån, hvor de underliggende obligationer er omfattet af lovfor-